

Utring i Mobsætning til, naar man kun læser dens første Deel.

Sfcherning: Der er en Grundforsjæl mellem en stor Mængde Medlemmer her i Salen og mig. Naar jeg betragter vore politiske Forhold, gaaer jeg ikke absolut ud fra det, som jeg i min inderste Sjæl kunde erkjende for det Rette, men jeg spørger, hvad jeg til en given Tid kan faae erkjendt for det Rette, saa at jeg deri kan finde den Støtte og det Medhold udenfra, som jeg ikke kan staae mig selv. Ethvert Forsøg paa at fastholde et enkelt Retspunkt, fordi man selv erklærer det for det Rette, naar man dermed sætter Meget paa Spil, idet ingen Anden kan begribe, at det er det Rette, er at gaae Udelæggelses Veie. Naar derfor den ærede Ordfører sagde, at Angrebet paa Forsætningen af 18de November er det stærkeste, og jeg troer endog saa han sagde, det farligste, der kunde gøres paa vort Land, saa siger jeg, at det Angreb, som gaaer ud paa at tage Slesvig i Pant, er et meget farligere Angreb. Forsætningens Ophævelse og en Vedbliven i Besiddelsen af Slesvig er en langt lykkeligere og roligere Tilstand end Slesvig i Pant i en anden Magts Haand, medens vi beholde Forsætningen paa Papiret. (En Stemme: Krig.) Ja Krigen er et Ulykkespil, og Krig, saalænge man ikke har den Erkjendelse, at der er Sandsynlighed for dog bagefter at faae sin Ret anerkjendt, og Sagen bragt i Orden igjen, er Begyndelse til Landets Deling. Den skal man ikke gribe til; man skal kun gribe til Krigen for at forsvare Landet, men man skal ikke gribe til den for at opretholde en theoretisk Ret, Forsætningen. Kongen skulle vi takke for, at han opretholder den, men vi skulle ikke stille vore Ord og skrive dem saaledes i Beiret, at han troer, at han alene paa den Maade vil kunne opretholde Retten, ved hellere at vige og lade Landsdelene besætte og give dem i Pant end at opheve Forsætningen; det er en feil Maade at opfatte Sagen paa. Ja, det kan gjerne være, at der er Medlemmer, som have den Idee om politisk Ære og politisk Ret; men jeg kan aldrig faae den og vil aldrig slutte mig til en Udtalelse, som fører dette med sig. Jeg hol-

der mit Lands hele Samværen for langt vigtigere end et forbigaaende Savn af Selvstændighed. Har jeg først faaet mit Land splittet og deelt, er for det Første Selvstændigheden borte og dernæst Landet med; men jeg har i en Mellemtid, fordi jeg er den Svagere, maattet finde mig i et snævert og mere indskrænket Forhold og kan efterhaanden gjenvinde Selvstændigheden, saalænge jeg har mit Fædreland at sætte Foden paa. Polens Deling har indtil denne Dag været Polens Deling, og vor vilde blive det Samme, og det er Noget, der vil komme, naar vi sætte de skrevne Retsforhold over den virkelige Tilværelse. Lad os under Forhold som de nærværende siges saa lidt til vor Regjering som muligt, og lad os give den saa stor Frihed som muligt, saa at den bliver overbevist, om at vi ere redebonne til at give den al den Styrke, der staaer i vor Magt, for at forfølge den Plan, der kan tjene til Statens Ordning; men lad os ikke staae her og lære den dens politiske Veie og dermed maafæe forspilde vor hele Eksistens. Jeg vil ikke staae her og tviste om Spørgsmaalet: Inkorporation eller Ikke-Inkorporation. Alle de Herrer have en langt behageligere Stilling at staae paa i dette Dieblit, thi de tale for det, som behager, og jeg er nødt til at tale for det, som er ubehageligt. Enhver kan læse mine Ord og mine Betragtninger om dette Forhold, det staaer trykt. Det staaer til Enhver at see, at jeg har behandlet dette Spørgsmaal simpelt og ligefremt her i denne Sal for ikke længe siden, og Enhver kan saa vide, hvad Mening er. Hvad der er fulgt paa, har snarere tjent til at bekræfte, at jeg havde Ret, da jeg advarede imod denne Fare. Jeg advarede imod et Slesvigholsteen og imod Slesvigs Deling, som det, der stod nær forhaanden, hvis vi gif videre paa den betraadte Bane. Vi ere ikke ved det endnu, og jeg haaber, at vi ikke skulle komme dertil, men gaae vi for meget frem ad den Veie, som her er betegnet, saa give vi Anledning dertil. De ærede Forslagsstillere af Forslaget under Nr. 3 ville see, at jeg ikke har nogen absolut Indvending imod at nævne Forsætningen af 18de November; jeg har ladet den staae uberyørt i mit Underændringsforslag til deres Ændringsforslag, fordi den, efter min